

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

31)

no 31

X.a. 39

A D R E S
IN DICTMAAT,
AAN
DE STATEN-GENERAAL,
BUITENGEWOON VERGADERD IN SEPTEMBER
1830, BIJ GELEGENHEID VAN
DEN OPSTAND
D E R
B E L G E N;
door een gevlugt Brusselaar.

De Prijs is 10 cents.

De kreet rees naar de lucht; ik zag de vlammen stijgen;
Ik zag den Brusselaar naar bloed en plund'ring hÿgen;
Met akelige rood glimde aan den horizon;
Vervloeking klonk alom, ook uit der vrouwen mond.
Noch rang, noch hraaf gedrag was oorzaak tot het sparen;
Belediging en hoon drukte ook op zilvren haren.
Ik zag geen menschen meer; het was een moordziek rot
Dat spotte met hun pligt en niet meer gaf om God.
'K beweende de ijs's'lijkheid, en, duchtend voor mijn leven,
Vlood ik naar Hollands grond, alwáár ik heb geschreven.

E 50724 6608

Gij, Raden van den Vorst, en die hem voor moet lichten,
Die het bewustzijn draagt van uwe hooge pligten,
o Gij, die hem omgeeft en 's Lands belangen telt,
Terwijl hij aan uw hoofd zich zelve heeft gesteld!
Uw eed is u bekend: Het Land gelukkig maken,
Al wat onéénig is met alle krachten wraken,
Het heil van 't Vaderland is aan u toevertrouwd;
Het is dan op uw hulp dat Nederland ook bouwt.

Het was u lang bekend; want die Geschiedenissen
Kan tijd, noch plaats, noch lot uit ons geheugen wissen:
De tijd was éénmaal daar dat Neerland duidlijk zag,
Wat rampen oproer scheidt bij 't wanklen van 't gezag.

Tot huden toe veréénd, ontzag'lijk op de baren,
 Geducht, maar hooggeschat waar Europeërs waren,
 Tot in het Oosten zelfs door ieder gewaardeerd;
 En door geen legermagt, hoe talrijk ook, verneêrd,
 Bloeide in den hoogsten top de nijvre en rijke handel.
 Het volk, opregt van aard, en van een vroomen wandel,
 Genoot den voorspoed ruim en kende d' onspoed niet;
 Ook in de schaam'le stulp vernachtte geen verdriet.
 Men zag bij elken tred den vreemdling opgetogen;
 Het marmer en arduin, dat prijkte voor zijne oogen,
 Prentte eerbied voor het Land en achting voor de stad,
 Die zoo veel goud en schoon in zich begrepen had.
 Hij kwam en vroeg om hulp; hij mogt die hulp-erlangen,
 Waar nooddruft luide sprak, werd zij ook opgevangen.
 Getuigt het, Huizen Gods! zoo menig in getal.
 Die Hij, der hel ten trots, behoedt voor wissen val!
 En ouderdom en jeugd was veilig in uw muren:
 Wat ook in 't niet verzonk, gij blijft bij ons nog duren.

Zoo was het Vaderland, toen oproer ééns begon,
 Dat, door kwaadwilligheid, de maatschappij verwon.
 Gerukt, van één gescheurd met wraakzucht volle harten,
 Werd ook die maatschappij een prooi der felste smarten:
 De broederschap verdween: er was geen éénheid meer;
 En 't Goddelijk verbond lag in het stof ter neer.

De

De nijverheid was weg; de koopmanschap moest kwijnen.
 De schepen, onze magt, zag men allengs verdwijnen,
 En binnen in het land, en buiten was de nood;
 Men vond geen Potentaat die ons meer redding bood.
 Verlamd en uitgeput, bijna beroofd van krachten,
 Zag men den handwerksman met zijn gezin versmachten,
 Hij staarde diep bedrukt op gade en veege kroost;
 De Godsdienst bleef alléén tot raadsman en tot troost.
 Tot overmaat van leed en grievende ongelukken,
 Het lieve Vaderland moest voor een vreemdling bukken,
 En 't vrije Nederland dat eertijds wetten gaf
 Was slaaf eens dwingelands, hing van zijn wenken af.
 De bloem der jonglingschap gesleept naar verre landen
 Viel onder 't staal des doods als zooveel offerhanden,
 Nu was de laatste hoop vervlogen vóór ons oog.
 De kreet steeg naar de lucht; maar God zag van omhoog.

Op eens was redding daar, en vreugde zonder palen;
 Men ging d' Oranjevorst van vreemde kusten halen;
 Hij kwam weer naar zijn volk en tot zijn vadergrond;
 En stichtte in Nederland en nieuw en schoon verbond.
 Zal nu kwaadwilligheid die sterke banden scheuren?
 En moet het Vaderland op nieuw een ramp betreuren?
 Waarom de kracht verlamd die beide volken sterkt?
 Waartoe die geest gevolgd die in het duister werkt?

De dwangzucht woekt in 't rond, en wil Jesuiten voeden;
 En zou ons dan geen magt voor 't ongeluk behoeden?
 O! heeft men niet geleerd wat zulk een volk vermag?
 Het kent geen wetten meer, en aast maar op gezag.

Wie is verongelijkt? wie dorst verongelijken?
 Is 't in den burgerkring, of schuilt het bij de rijken?
 Wien heeft men onderdrukt dat hij geen regt verkreeg,
 En die, uit vrees voor straf, al bevend leed en zweeg?
 Bij wien heeft men geklaagd, wat regt had men tot klagen?
 Is men uit eigenbaat om gunsten komen vragen?
 Heeft men het heil bedoeld van heel het Vaderland,
 Of heeft men heimelijk gekuipt en zaamgespand?
 Wie heeft het regt verkracht, geen bede willen hooren?
 Wie dorst den onderdaan in zijne klagten smoooren?
 Heeft niet de Vorst geleefd naar wet en billijkheid?
 Aan klein zoo wel als groot zijn regten toegezeid?
 Welaan, men spreke luid, zoo men wat heeft te spreken!
 Wat kan de Belgen toch tot oproer zoo ontsteken?
 Is hun geen gunst gebeurd, nog meer dan in het Noord?
 Wanneer is vruchteloos hun klagstem aangehoord?
 De band die hen vereén is door hen selv' gekozen:
 Moet over Nassaus naam of Noord of Zuiden bloozen?
 Wordt niet die naam vereerd door gansch Europa heen?
 Wat drijft de Belgen dan en jaagt hen op de been?

Wel-

De Koning is gehoond, zijn regten zijn geschonden,
 Men heeft zich tegen Hem en zijn geslacht verbonden,
 Zijn wapen, zijn banier geschonden en miskend,
 De harten, door bedrog, geheel van hem verward,
 Het onheil dreigt ons weer: partijzucht is aan 't woeden,
 Gij, STATEN-GENERAAL! knut ons allén behouden!

Omgeeft den Koning dan, die alles van u wacht;
 En schenk aan Nassaus troon een ongekende kracht.
 Zou 't wankelen, en Gij, Gij dat bedaard aanschouwen?
 Op wie zou Nederland dan in 't vervolg vertrouwen?
 Uw eed is u bekend: tot staving van den troon
 Riep u de Koning zaam: zijn vriendschap is uw loon.
 De regten van zijn Huis, de Grondwet rein bewaren,
 Zoo weert gij van het land en jamm'ren en gevaren.
 Zoo wordt ons heil verméerd, en door het nageslacht
 Aan u en aan uw doen nog hulde toegebracht!
 Beteugelt d' euvelmoed en wilt dien palen zetten:
 Hij steekt het hoofd om hoog en spot met alle wetten;
 Zich zelv' is hij ten Vorst, ten Staten-Generaal;
 Op hem en ook op u braakt hij zijn lastertaal.
 En plunderzucht en roof verzellen zijne schreden.
 Heeft niet het Vaderland te lang door hem geleden?
 Hij heeft toegevendheid te schandelijk misbraakt.
 O! 't is reeds meer dan tijd dat gij zijn stoutheid snuikt!

Wat

Wat voorbeeld voor een elk, mag 't ongestraft geschieden!
En wat kan men voortaan aan eenig volk verbieden?
Neen! hier de wet gehoord tot straf der miterij;
Zoo bloei weêr Nederland, en blijft het altoos vrij!
En U, die ons en vrede en voorspoed weer kwaamt schenken,
U blijft het Vaderland met dankbaarheid gedenken!

J. L. TEXTORIUS.

K 25923

IETS
OVER
HET OPROER EN DEN OPSTAND
TE
BRUSSEL EN LUIK.

